

Nr. 40.

25.
nóvbr.

Auglýsing

um

gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og
Hans Hátignar konungs sambandsríkisins Bretlands hins
mikla og Írlands.

Hin danska og hin breska stjórn hafa 25. október 1905 gjört með sjer svofeldan samning um skuldbundna gjörð og fullgilt hann í London 4. maí 1906.

Hans Hátign Danmerkur konungur og Hans Hátign konungur sambandsríkisins Bretlands hins mikla og Írlands og eigna Breta handan hafs, keisari Indlands, sem hafa ritað undir sáttmálann um að koma sáttum á deilumál landa á milli, er gjörður var í Haag 29. júlí 1899;

hafa, fyrir sakir þess, að hinir hátignu samningsaðilar hafa áskilið sjer í 19. gr. í áminstum sáttmála að gjöra samninga um að leggja í gjörð allan ágreining, sem þeim virðist auðið að láta sæta þeirri meðferð, skipað umboðsmenn sína:

Hans Hátign Danmerkur konungur:

Herra *Frants Ernest Bille*, kammerherra Hans Hátignar og sjerstaklegan sendiherra og umboðinn stjórnarherra í Lundúnum, stórkross dannebrogssorðunnar og dannebrogsmann, o. s. frv., og

Hans Hátign konungur sambandsríkisins Bretlands hins mikla og Írlands og eigna Breta handan hafs, keisari Indlands: hinn stórvirðulega *Henry Charles Keith Petty-Fitzmaurice*, markgreifa af Lansdowne, fyrsta utanríkismálaráðherra Hans Hátignar;

og er þeir hafa látið uppi við hvor annan umboðsskjöl sín, sem reyndust góð og gild, hafa þeir komið sjer saman um ákvæði þau, er hjer fara á eftir:

1. grein.

Deilumál, sem kynnu að rísa út af lagaatriðum eða um skilning á gildandi samningum milli hinna hátignu málsaðila, og ekki hefur verið auðið að ráða til lykta fyrir milligöngu stjórnarérindreka þeirra, skal leggja undir hinn fasta gjörðardóm, sem

Bekendtgørelse

om

Nr. 40.
25.
Novbr.

en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland afsluttet Konvention om Voldgift.

Under 25. Oktober 1905 er der mellem den danske og den britiske Regering bleven afsluttet og under 4. Maj 1906 i London bleven ratificeret følgende Konvention om obligatorisk Voldgift.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland og af de Britiske oversøiske Besiddelser, Kejser af Indien, der have undertegnet Konventionen angaaende fredelig Bilæggelse af internationale Stridigheder, afsluttet i Haag den 29. Juli 1899; have, i Betragtning af, at de høje kontraherende Parter ved Artikel 19 i nævnte Konvention have forbeholdt sig at slutte Overenskomster med Hensyn til at henvise til Voldgift alle Spørgsmaal, som de maatte anse det for muligt at underkaste saadan Behandling, udnævnt til deres befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Herr *Frants Ernst Bille*, Hans Majestæts Kammerherre og overordentlige Gesandt samt befuldmægtigede Minister i London, Storkors af Dannebrog og Dannebrogsmænd, etc.; og

Hans Majestæt Kongen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland og af de Britiske oversøiske Besiddelser, Kejser af Indien:
Most Honourable *Henry Charles Keith Petty-Fitzmaurice*, Markis af Lansdowne, Hans Majestæts første Statssekretær for udenrigske Anliggender; hvilke, efter at have meddelt hinanden deres respektive Fuldmagter, der befandtes i god og rigtig Form, ere komne overens om følgende Bestemmelser:

Artikel 1.

'Tvistigheder, der maatte opstaa af retslig Natur eller angaaende Fortolkning af de mellem de høje kontraherende Parter bestaaende Traktater, og som det ikke maatte have været muligt at ordne ad diplomatisk Vej, skulle henvises til den permanente Voldgiftsdomstol, oprettet i Haag ved Konventionen af 29. Juli 1899, dog

Nr. 40. Bekendtg. af 25. Novbr. om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af det forenede Kongeriger Storbritannien og Irland afsluttet Konvention om Voldgift.

Nr. 40. settur var á stofn í Haag með sáttmálanum frá 29. júlí 1899, þó með þeim fyrirvara,
^{25.} að þau varði ekki lífshagsmuni, sjálfstæði eða æru samningsaðila, nje snerti hagsmuni
 nóvbr. annara ríkja.

2. grein.

Hinir hátignu samningsaðilar eiga í hvert skifti, áður en þeir leita hins fasta gjörðardóms, að gjöra sjerstaka samþykkt, sem kveður skýrt á um efni ágreiningsins, verksvið gjörðarmannanna, og fresti þá, sem tilskilja verður fyrir samkomu gjörðardómsins og hinum ýmsu skeiðum málsrekstursins.

3. grein.

Þessi samningur, sem ber að fullgilda, er gjörður fyrir fimm ára tímabil, talið frá því að skifst var á um fullgildingarnar, en það á að fara fram í London svo bráðlega sem auðið er.

Gjörður í tveimur frumritum í London 25. október 1905.

(L. S.) E. Bille.

(L. S.) Lansdowne.

Þetta gjörist hjermeð að gefnu tilefni öllum kunnugt.

Í stórnarráði Íslands, 25. nóvember 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

under den Forudsætning, at de ikke berøre de to kontraherende Staters Livsinteresser, Nr. 40.
Uafhængighed eller Ære, og ikke vedrøre andre Magters Interesser.

25.
Novbr.

Artikel 2.

I hvert enkelt Tilfælde skulle de høje kontraherende Parter, før de henvende sig til den permanente Voldgiftsdomstol, afslutte en særlig Overenskomst, der klart bestemmer Stridens Genstand, Omfanget af Voldgiftsmændenes Myndighed og de Frister, der ville være at fastsætte for Voldgiftsrettens Sammentræden og Procedurens forskellige Trin.

Artikel 3.

Nærværende Konvention, der skal ratificeres, er afsluttet for et Tidsrum af 5 Aar, at regne fra Ratifikationernes Udveksling, hvilken skal finde Sted i London saa snart som muligt.

Givet i dobbelt Udfærdigelse i London, den 25. Oktober 1905.

(L. S.) **E. Bille.**

(L. S.) **Lansdowne.**

Hvilket paa dertil given Foranledning bringes til offentlig Kundskab.

Islands Ministerium, den 25. November 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.